

К 782/Д 96

120000868741

К 752.1-1

МАСКАНИ
**СЕЛСКА
ЧЕСТ**

ПИЕТРО МАСКАНИ
7 декември 1863 г. — 2 август 1945 г

РУСЕНСКА ОПЕРА

Сезон 1990/1991 г.

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

1200000868741

ПИЕТРО МАСКАНИ е роден на 7 декември 1863 г. в Ливорно. С музика се занимава от малък, а по-късно постъпва в Миланската консерватория като ученик на изтъкнатия композитор Амилкаре Понкиели /автор на „Джоконда“/. Не завършва образованието си поради липса на средства. Работи като оперен и оперетен диригент в пътуващи трупи. Установява се в градчето Чериньоле. Тук Маскани композира първата си опера, с която участва в конкурса за едноактни опери, обявен от издателя Сондзонио. За голяма изненада на любителите на музиката, а и на самия автор, комисията определя първата награда на никому неизвестния Пиетро Маскани. Това предопределя по-нататъшното творческо развитие на композитора, отдал се изключително на оперния жанр. Появата на всяка негова нова творба е предизвиквала противоречиви отзиви — някои от произведенията му са приемани възторжено, други — почти равнодушно. Но „Селска чест“ е една от любимите музикално-сценични творби на публиката до наши дни.

Маскани е автор на повече от 15 опери, между които „Приятелят Фриц“ /1891/, „Уилям Ратклиф“ /1895/, „Ирис“ /1898/, „Маските“ /1901/, „Изабо“ /1912/, „Нерон“ /1935/ и други. Едновременно с композиторската си дейност Маскани се изявява и като педагог. В продължение на години той е директор на музикалния лицей „Росини“, в който е учил и видният български композитор Маестро Атанасов.

Пиетро Маскани умира на 2 август 1945 г. в Рим.

СЕЛСКА ЧЕСТ
Едноактна опера
Музика ПИЕТРО МАСКАНИ
Либретто Джовани Торджони-Тоцети и Гуидо Менаши

Диригент
МИЛЕН НАЧЕВ

Постановка, сценография и костюми
ИВАН САВОВ

Хормайстор
ХРИСТО СТОЕВ

Асистент-режисьор
АННА АНГЕЛОВА-САРКИСЯН

Концертмайстор АЛЕКСАНДЪР ГАНЕВ
Отговорен корепетитор СТОИЛ ЦОНЕВ
Корепетитори МАЛИНА ДИМИТРОВА, МАРИАНА
СТЕФАНОВА, ДАНИЕЛА КЮРКЧИЕВА, НЕЛИ
ВЛАДИМИРОВА, МИЛЕН СТАНЕВ, ЕМИЛИАН АКИМОВ
Помощник-режисьори: ЛЮДМИЛА СТЕФАНОВА, МАРИЯ
ЧУПУЛИГА
Суфльор ПЕТЯ ИВАНОВА

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

САНТУЦА, млада селянка
ТУРИДУ, млад селянин
ЛУЧИЯ, негова майка
АЛФИО, колар
ЛОЛА, негова жена
Селяни и селянки

Действието се развива в сицилианско село на Великден през
1880 г.

Конкретен повод за написването на „Селска чест“ е конкурсът за едноактна опера на издателя Едуардо Сондзоньо. Творбата е създадена по едноименната новела на Джовани Верга — родоначалник на веризма в литературата. Сред конкуриращите се над 70 творби, някои от които на известни автори, „Селска чест“ на Пиетро Маскани печели първа награда.

„Селска чест“ е ярка илюстрация на оперния веризъм с характерните негови особености — жизненост, простота на сюжета, въздействащи сценични ефекти, предимно любовни конфликти, стремеж към психологическо анализиране на интимната драма. Музиката, чийто корени са в италианската народна песен, е подчертано мелодична и драматична.

Първата премиера на „Селска чест“ се е състояла на 17 май 1890 г. в Театър Констанци — Рим, под диригентството на Леополдо Муньоне, с участието на Джема Белинчионо /Сантуца/, Гули /Лола/, Роберто Станьо /Туриду/, Саласа /Алфио/.

Първата премиера в България се осъществява на 1 декември 1910 г. от Българската оперна дружба под диригентството на Тодор Хаджиев и режисьор К. И. Михайлов — Стоян.

На русенска сцена операта е поставена за пръв път на 6 декември 1954 г. — диригент Ромео Райчев, режисьор Евгени Немиров и художник Цанко Войнов.

СЪДЪРЖАНИЕ

Великденско ранно утро.

Младият селянин Туриду изказва своята пламенна любов към Лола — жената на коларя Алфио. Някога те двамата са се обичали, но когато момъкът отива войник, лекомислената

девойка се омъжи за коларя. Завръщайки се в родното си село Туриду се влюбва в Сантуца, която му става и годеница. Но срещайки Лола, в Туриду отново пламва любовната страст.

Съмва се. Весели и празнично облечени, селяните се отправят към църквата. Само Сантуца е тъжна, защото в последно време годеникът ѝ я отбягва. Измъчвана от лоши предчувствия, Сантуца отива при Лучия — майката на Туриду, за да попита къде е той. Мама Лучия отговаря, че синът ѝ е в съседното село за вино. Сантуца разбира, че той е излягал и майка си, тъй като са го видели около къщата на Лола. Неочаквано Туриду се завръща. Виждайки Сантуца, той се опитва да влезе незабелязано в къщата. Девойката го спира и му иска обяснение. Думите ѝ са пропити с мъка, но това не затрогва Туриду. . . В този момент минава Лола, която предизвикателно хвърля цветето си на Туриду и влиза в храма. Туриду не устоява на чувствата си и се спуска след нея. Отчаяната Сантуца се опитва да го спре, но той грубо я отблъсква. Оскърбената девойка е обзета от чувство за мъст. Появява се Алфио. Той никога не се е съмнявал във верността на жена си. Но сега, научавайки за изневерието на Лола с Туриду, се заканва да отмъсти — Туриду няма да доживее утрешния ден.

Великденската служба е свършила и селяните излизат от църквата. Разнася се безгрижният смях на празнично настроените хора. Сред тях са и двамата влюбени. Лола бърза за дома си, но Туриду я моли да остане и, за да я задържи, кани всички селяни на чаша вино по случай празника. Идва Алфио. Погледът му е изпълнен с ревност и от него не убягва нищо. Смутен, Туриду му предлага чаша вино, но коларят гневно отказва и блъска чашата. Смъртният дуел със съперника е неизбежен. По стар сицилиански обичай Туриду ухапва ухото на Алфио и дуелът се счита за обявен. Разтревожени, селяните се разотиват. Туриду остава сам. Той извиква майка си и измъчван от тежки предчувствия я моли да му обещае, че ако не се завърне, тя ще стане майка на Сантуца, която е озлочестил. Веднага след това Туриду избягва. Отчаяна, майка Сантуца го вика да се върне. На нейните викове се притичват селяни. Дочува се женски писък, изпълнен с ужас. Една девойка се втурва и съобщава страшната вест — Туриду е убит. Всички са потресени. Алфио е отмъстил за поруганата си чест.

СЪТРУДНИЦИ НА ПОСТАНОВКАТА

Заместник-директор по техническата част СЪБИ АТАНАСОВ

Завеждащ постановъчната част ЛЮБОМИР АРНАУДОВ

Театърмайстори-Д. ДОНЧЕВ, ДР. ЦАНКОВ; завеждащ художественото осветление П. ПЪРВАНОВ; завеждащ светлинни ефекти Г. ИВАНОВ; завеждащ мъжко шивашко ателие А. ЧОБАНОВА; завеждащ дамско шивашко ателие Й. АНГЕЛОВА; завеждащ перукеро-фризьорско ателие ЗДР. ЗЛАТЕВА; реквизитори-Н. ДИКОВА, Т. ЧОБАНОВ; гардеробие-ри-Л. ВЛАДИМИРОВА, Д. НЕДЕЛЧЕВА; завеждащ тапицерско ателие М. БОНЕВА; завеждащ текстило-бояджийско ателие Г. КОЛЕВ; завеждащ дърводелско ателие Г. ГЕОРГИЕВ; завеждащ железарско ателие ИВ. ПОПОВ; художник-изпълнител Р. НИКОЛОВА

Главен художествен ръководител и директор ГЕОРГИ ДЕЛИГАНЕВ

Главен художник ИВАН САВОВ

Съставител на програмата ЙОАННА БАКАЛОВА-ГРАДЕВА

Издателски център
при Министерството на културата
София 1504, ул. „Оборище“ 23/а -

НАРОДНА ОПЕРА — РУСЕ

СЕЛСКА ЧЕСТ

едноактна опера от ПИЕТРО МАСКАНИ

либрето Джовани Торджони-Тоцети и Гундо Менаси

Действащи лица и изпълнители

(по автора и по азбучен ред на имената):

Сангуца	— Емилия Ботева Мария Веснистасова
Туриду	— ГАБРИЕЛ НАСТАСЕ от Букурещката опера Златан Маринов
Луция	— Живка Маркова Пенка Дилова
Алфредо	— Василетас Воденичаров Камен Маринов
Пола	— Аделаида Якимова — Фурнаджиева Анамари Паназаян

Диригент — МИЛЕН НАЧЕВ

Постановка и сценография — ИВАН САЗОВ

Хормайстор — КРИСТО СТОЕВ

Асистент-режисьор — Анна Ангелова — Саркисян

Концерт-майстор — Александър Ганев

Отговорен корепетитор — Стоил Цонев

Отговорен пом.-режисьор — Людмила Стефанова

Пом.-режисьор — Мария Чулулига

Суфльор — Петя Иванова

сезон 1990 — 1991 година